

Mediterrània

Text: ERIKA BORNAY CAMPOAMOR

Kima Guitart Comaposada

1998

Anilines sobre seda natural

184 × 64 cm

Museu d'Art de Girona. Núm. reg. 137.621

Fons Diari Avui. Dipòsit Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional d'Art

Kima Guitart (Esparreguera, 1947) és una artista tèxtil, dissenyadora, artesana i pionera a Espanya de la tècnica de la pintura en seda. La seva formació es va iniciar a començament dels anys setanta a l'Escola d'Arts i Oficis Artístics Llotja de Barcelona i posteriorment va ampliar els seus estudis a Florència, Nova York i París. La seva evolució i investigació artística la van conduir a triar la seda com a suport pictòric utilitzant les tècniques tradicionals xineses i japoneses.

Tàpies

L'obra *Mediterrània* és un mural de seda que recull molt expressivament la síntesi d'aquestes influències amb l'avantguarda occidental i, en aquest cas concret, amb una subtil però contundent confluència mediterrània. Els espais rectangulars de colors aporten reminiscències d'un Rothko fragmentat, artista a qui Kima Guitart va dirigir la mirada en més d'una ocasió. Aquests espais de color s'uneixen pel dinàmic i fugitiu traç negre, que no sols ens remet a la call·ligrafia xinesa, sinó que, paral·lelament, ens recorda un traç gestual mironià.

Un petit esdeveniment en la vida quotidiana de Kima Guitart, a la manera de com l'escriptor Paul Auster exposa el paper determinant de l'atzar i la casualitat en l'existència dels éssers, va fer néixer la seva passió per la seda pintada (perquè coneixent l'obra de la Kima i la seva relació amb ella no és gens improcedent parlar de passió). El succés va ser la fascinació que a principis dels anys setanta li va produir un mocador de seda pintada, adquirit a París, que el seu germà va regalar a la seva mare. Kima Guitart va tenir una infantesa en què els teixits, el cosir i el dissenyar l'envoltaven dia a dia. Quan rememora aquella època a Esparreguera et parla d'un grup de dones cosint al jardí, un jardí «amb roses», aclareix. L'oient pot tenir la sensació que potser idealitzava aquells dies de les cosidores al voltant de la mare modista, però, en tot cas, aquella atmosfera i aquell mocador de París han estat el coixí, les arrels, de la seva carrera artística com a artista artesana. Acabada la seva primera formació a l'Escola d'Arts i Oficis Artístics Llotja de Barcelona, l'artista va enriquir el seu aprenentatge en diferents centres internacionals per aprofundir en totes les possibilitats que li oferia la pintura sobre seda.

També atreta pels esmalts —un camp que ja havia practicat als seus inicis al taller de M. Xicola a Barcelona—, la concessió d'una beca l'any 1970 la va dur a Florència a l'Istituto d'Arte di Porta Romana. Ara bé, el pas definitiu del seu diàleg amb la pintura sobre seda, diàleg que ja no abandonaria mai més, va ser l'estada a París, poc temps després, al taller d'una *pieds-noir* algeriana, *madame* Litza Bain, de qui aprendria la màgia i els secrets d'aquesta tècnica. I, per acabar, li mancava el patronatge, que va tenir l'oportunitat d'estudiar a Nova York els anys 1982 i 1983, a la Parson's School i a l'Institute of Technology. Amb aquest bagatge d'estudis i investigació, Kima Guitart va creure que el moment d'explorar, d'indagar els orígens i desenvolupament d'aquesta tradició havia arribat i va començar a fer una sèrie de viatges d'investigació tèxtil: Àfrica, Amèrica del Sud, Japó...

En tots els seus anys de treball, Kima Guitart ha passat per diverses etapes: indumentària, decoracions murals, vaixel·la, catifes, etc. Però el seu esperit creatiu, sempre inquiet, ha anat evolucionant, enriquint-se amb noves mirades sobre les possibilitats de la seda. Penso que hi ha dues obres sobre les quals val la pena aturar-se: *Plouen pregàries* i *Cassandra*.

La primera és una sèrie inspirada en les banderes de pregàries tibetanes presentada com una instal·lació on les banderes d'organza de seda natural, com pregàries al vent, conviden a un recolliment espiritual. La segona escultura tèxtil, la sèrie *Cassandra*, està basada en la lectura del llibre del mateix nom de Christa Wolf i, d'acord amb el mite, tracta de la privació de la veu a les dones perpetuada al llarg de la història.

L'obra de Kima Guitart ha estat reconeguda amb innumerables premis i figura en moltes col·leccions nacionals i internacionals. Del goig de crear que li és tan significatiu, en destaquen dues particularitats: subtileza i elegància.

Kima Guitart Comaposada, *Mediterrània* (detall), 1998. Museu d'Art de Girona. Núm. reg. 137.621. Fons Diari Avui. Dipòsit Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional d'Art.
